

Dd. Четесе като Българско-то *D*; напр: Danube (данюб) Дунавъ (рѣка) doctrine (доктрин) учение.

Dd. Произносяся като Българско *T* кога-то е окончателно и послѣдъжъща-та дума начева отъ гласнѣхъ буквѣхъ или съ *h* безгласенъ; напр: quand on parle (кан т-он парл) кога-то нѣкой говори, grand homme (гран т-ом) великій человекъ.

Ff. Четесе като *f*; напр: farine (фарин) брашно, fruit (фрюи) плодъ.

Gg. Четесе като Българскѣ-тѣ съгласнѣхъ буквѣхъ *G* кога-то е преди гласны-ты *a*, *o*, *u*, и преди съгласнѣхъ буквѣхъ: напр: garçon (гарсонъ) дѣте (малчикъ) léger (леге) завѣщавамъ, gouverneur (гуверньор) губернаторъ.

Gg. Четесе като Българско *K* кога-то е на крайтъ на думѣ-тѣхъ и послѣдъжъща-та дума начева отъ гласнѣхъ буквѣхъ, или отъ *h* безгласенъ; напр: sang et eau (сан к-е о) кръвь и вода, sang humaine (сан к-юмен) кръвь человекска, long habit (лон к-аби) дълга дреха.

Gg. Произносяся като Българскѣ-тѣ съгласнѣхъ буквѣхъ *J* кога-то е преди Французски-ты гласны буквы *e*, *i*, *u*; напр: généreux (женерьо) великодушный, gilet (жиле) жилетъ, gymnastique (жимнастик) гимнастика.

Hh. Наричася безгласно (muet мюэ) кога-то не ся чете; напр: l'homme (л'ом) человекъ-тъ, l'humanité (л'юманите) человекство-то, l'histoire, (л'истоар) исторія-та.

Hh. Наричася гортанопроизносително (aspiré аспире) кога-го ся чете и изговаря съ гортанъ-тъ; напр: